

Ο γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ως συνεχιστής του Μοναχικού Πολιτεύματος

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Ο μοναχός συνεχίζει το έργο του μάρτυρα. Με το τέλος των διωγμών οι μοναχοί αποδεικνύονται οι νέοι χαρισματούχοι, οι οποίοι απαρνούμενοι τον κόσμο εγκαινιάζουν μία διαρκή και ασταμάτητη μαρτυρική ζωή. Αναφέρεται στον βίο του Μεγάλου Αντωνίου ότι παρά τη θερμή του επιθυμία, δεν αξιώθηκε να μαρτυρήσει. Έτσι αναχωρεί για την έρημο, υποβάλλοντας στον ευατό του ένα άλλο «αιματηρό» μαρτύριο, αυτό της συνειδήσεως. Με το μαρτύριο αυτό οι μοναχοί κάθε εποχής επιζητούν και στοχεύουν στην εν Χριστώ τελείωσή τους.

Στην παράδοση της Εκκλησίας μας το μαρτύριο του αίματος θεωρήθηκε ισάξιο του μυστηρίου του Βαπτίσματος. Παρόμοια και η μοναχική πολιτεία με το συνεχές μαρτύριο της συνειδήσεως ([περισσότερα...](#))